

Dagboek MCC missie Tanzania 14 -22 juli 2012 door Marinke van der Kroon

Dag van aankomst. Rond 13u komen Oscar, Loes en ik (Marinke) aan op de suikerplantage, in de buurt van Moshi. Immense velden met suikerriet en een terrein wat veel wegheeft van een campus. Op deze campus zullen we een week zijn. Bij aankomst blijken we de hekkensluiters, de groep is compleet. Het MCC team Tanzania 2012 bestaat uit:

- Reini Knopper (jeugdarts)
- Kaj Wage (kinderarts)
- Iris van de Gevel (toxicoloog, organisatorisch missieleider)
- Nicky Jacobs (preventie-assistent tandheelkunde)
- Danielle de Jongh (jeugdarts)
- Anne Vlietstra (huisarts)
- Karlien Bongers (chirurg en coach zorgvernieuwing, medisch missieleider)
- Loes van der Linden (kinderverpleegkundige)
- Oscar van der Kroon (televisiemaker)
- Marinke van der Kroon (beleidsadviseur ministerie van Infrastructuur en Milieu).

Leuk om iedereen, na de meet&greet in Amsterdam, hier in Tanzania weer te zien! De groep gaat zich voorbereiden op aankomende week: zakjes met ijzer- en vitaminepillen maken, de hoeveelheid medicijnen registreren en tassen per station van de carrousel klaarmaken.

Elke dag gaan we met een volbepakt busje naar het dorpje Mtakuja. Als we daar aankomen zwaaien de kinderen ons tegemoet. Sommige met een tandenborstel in de hand, als herinnering aan de eerdere jaren dat MCC hier is geweest. Iris, Anne en Karlien zijn er vanaf de start bij geweest. Zij en de rest van onze groep worden door hun lokale vriendinnen, Stella en Paris, enorm warm welkom geheten. Stella en Paris maken deel uit van een groep van 25 lokale vrijwilligers die het MCC team helpt gedurende de week.

Eenmaal aangekomen in het dorp wordt gestart met het opbouwen van de stations. Our purser on this flight – Karlien wijst de teamleden toe aan een station. Bij elk station helpen een of meer lokale vrijwilligers, die ons bijstaan met vertalen en ons vertellen over het leven in Tanzania. De volgorde van de carrousel: administratie, meten/wegen, bloedprikken, check door arts, apotheek, HIV-controle voor moeders en instructie voor tandenpoetsen. In totaal zien we deze week 1045 kinderen!

IJskoude vingers Ik vind het bloedprikken geweldig. Bij dit station wordt met een druppel bloed uit de vinger gekeken naar het HB gehalte (ijzer). De kinderen komen vaak met grote, angstige ogen binnen en steken twijfelachtig hun vinger naar voren. Niets is zo mooi als je ze kan laten zien dat het allemaal reuze meevalt en je getraakteerd wordt op een grote glimlach. Nicky is een fantastische buddy op dit station, met twee rode hoofden verzinnen we van alles om de kinderen op hun gemak te stellen. IJskoude vingers worden met dansen en vliegen warm gemaakt en ons rare manier van Swahili praten (moja, mbili, tatu, tayari! – 1,2,3 klaar!) zorgt vaak voor een hoop gegiechel. Ook met mijn vader is het bloedprikken geweldig. Een meisje genaamd Maria krijgt van hem een serenade al la de West Side Story en Stella wordt ten dans gevraagd.

Samenwerking lokale vrijwilligers Als kinderen hun verhaal vertellen wordt door het MCC team samen met de lokale vrijwilligers nagedacht over wat ze het beste kunnen doen. Zo ook voor een gehandicapt meisje dat vorige jaar is verkracht. Het meisje woont nu bij haar oma en haar oma is bang dat het meisje nog een keer zo iets overkomt. Samen met Stella wordt besloten dat ze anticonceptie krijgt en dat ze naar een opvanghuis zal gaan.

Vrouwenbesnijdenis Een 7-jarig meisje beschrijft bij een van de artsen dat ze pijn heeft bij het plassen. Bij doorvragen blijkt het meisje besneden te zijn. De artsen uit het MCC team mogen haar onderzoeken. In Tanzania is vrouwenbesnijdenis bij wet verboden en bevallen in het ziekenhuis na een besnijdenis is dan ook moeilijk. De vrouw uit het dorp die de besnijdenissen uitvoert blijkt de vrouw te zijn die kettinkjes en armbandjes aan

ons heeft verkocht. Er volgt een gesprek tussen Karlien en het stamhoofd. Karlien geeft aan respect te hebben voor hun cultuur, maar wijst ook op de gezondheidsrisico's voor meisjes. Er wordt afgesproken een aantal seminars over vrouwenbesnijdenis en de gevolgen daarvan te organiseren. Hopelijk een begin van een verandering.

Roze tongen Nicky geeft voorlichting over tandenpoetsen en gebitsverzorging. Veel kinderen hebben tandproblemen. De kinderen krijgen roze tabletten waar ze goed op moet kauwen. Vervolgens laat Nicky met een spiegeltje zien of de kinderen goed gepoetst hebben. Veel roze op de tanden betekent niet goed gepoetst. De kinderen poetsen opnieuw aan de hand van een instructie van Nicky. Na afloop krijgen ze een tandenborstel en tandpasta mee. De rest van de dag zien we overal kinderen lachen met roze monden.

Gehandicapte kinderen Halverwege de week komt CCBRT langs met een aantal gehandicapte kinderen. CCBRT is een lokale NGO (opgericht in 1994) die mensen met een handicap helpt. Mensen met een handicap zijn nog lang niet altijd geaccepteerd in Tanzania (bijvoorbeeld omdat ouders hun gehandicapt kind zien als een straf van God). Het werk van CCBRT is daarom heel belangrijk.

Handen wassen 'After toilet, after toilet, wash your hands, wash your hands, with some soap and water, with some soap and water, wash you hands, wash your hands' (melodie Vader Jacob). In een lange rij dwars over straat, hand in hand en zingend op deze melodie, nemen we de kinderen van school mee naar ons MCC kamp om vervolgens met water en zeep de handen echt te wassen. Super leuk om te doen!

Slaan op school Een van onze teamleden wordt geconfronteerd met een heftige situatie op de school van Mtakuja als zij getuige is van een mishandeling van een kind door een leraar. Tijdens een stevige gesprek tussen Karlien en het schoolhoofd maakt Karlien duidelijk dat MCC niet meer komt als hier niet iets tegen gedaan wordt. Het schoolhoofd zegt toe de leraar te zullen toespreken. Helaas geldt dat in Tanzania slaan bij wet is toegestaan, maar wel alleen door het schoolhoofd.

Rieten rokjes Op de laatste dag is voor ons een afscheidsceremonie georganiseerd. Na een dansshow van de lokale vrijwilligers moet ook het MCC team er aan geloven. Er wordt hard om onze witte schuddende billen met rieten rokjes gelachen en terecht! Een mooie herinnering die op video is vastgelegd.

Op de laatste avond evalueren we als MCC team de week en sluiten we af met dansen in een zeer slecht verlichte 'disco' en muziek zonder versterking. Fantastisch!!

'ik neem je mee ee-eh-eh-eeee' (Gers Pardoel)